

PALÁST

„Kérjük a kegyelmet, hogy a liturgikus ünneplésben valódi, személyes találkozásban legyen részünk az élő Krisztussal, s ezáltal életünk Istennek ajánlott lelki áldozattá váljon.”

(Ferenc pápa)



Halálkehely? Életkehely?

Évekkel ezelőtt saját ügyetlenségem következtében eltört a számomra oly kedves, Taizéból származó, kerámiából készült miséző kelyhem. Épp táborozni indultunk, pakoltam be az autóba a szükséges felszereléseket, amikor a kehely kicsúszott a kezemből. Túl sokat markoltam... A szent edény úgy tört darabjaira, hogy semmi reményem nem volt rá, hogy valaha is épségben visszakapom. Egy ügyes kezű önkéntes viszont másként gondolta: úgy tudta összeragasztani a különböző darabokat, hogy mind a mai napig használom. S ami a legszebb: látszanak rajta azok a repedések, amik a saját hibámból keletkeztek, mégis egységben van, látszanak „sebei”, a belé töltött bor és víz nem szívárog.

Kelyhem látszólag „meghalt”, s használóját és az áldozatot bemutató szent népet minden egyes szentmise alkalmával a halálra emlékezteti: „Halálotat hirdetjük, Urunk!”. A kehely fizikai, mentális és lelki, továbbá személyes és közösségi gyötrelmeket hirdet. A mi kelyhünk ez. Az emberi szenvedés kelyhe. A halál kelyhe. A személyes, de az egyetemes kínok, nyomorúságok, tehetetlenségek és fájdalmak kelyhe (vö. Mt 20,22; Mk 14,36).

A kehely ugyanakkor olyan, mint egy virág. Mintha biztos, tápláló, mély és termékeny földből, az oltárból emelkedne ki. Biztosan áll talapzatán. A tartószár fegyelmezett erővel tör fölfelé, s belőle mintha kivirágozna a kupa, aminek egyetlen, nemes hivatása van: felfogni és őrizni a szent vért. Csöndben, szinte észrevétlenül hirdeti nemcsak Urunk halálát, de életét is. Örök hivatása elrejtteni a megragadhatatlan misztériumot:



a borból átváltozó szent vért, hitünk, megváltásunk és üdvösségünk szent titkát. A kehely életünk fokozatos átváltozására, fejlődésünkre, a halálból az életre való átmenetre utal. Arra, hogy emelt fővel, szilárdan gyökerezve álljunk abban a világban, ahová Isten teremtett minket, nézzünk szembe a minket körülvevő valósággal, s Isten szándéka szerint próbáljuk azt megújítani, átalakítani. Az igazi életszentség saját kelyhünk kiürítése, s bizalom abban, hogy ezáltal életet és reményt vihetünk másoknak. A kehely így válik az áldás kelyhév.

Henri J.M. Nouwen, a XX. század végének neves lelki írója kiváló könyvet írt a kehely spiritualitásáról, melyben a pap által végzett három mozzanaton elmélkedik: mit is jelent a kelyhet fölemelni, megtartani és kiüríteni. A szentmise kelyhe mindannyiunk életét jelképezi. Életünket, melyet Isten örömteli és fájdalmas eseményekkel, tapasztalatokkal tölt meg, az életünket, melyért újra és újra hálát adunk és megünnepelünk, melyet fölemelünk, s így láthatóvá teszünk egymás számára. Jelenti ugyanakkor olykor ködös és kopár hétköznapjainkat, s nem utolsósorban jelképezi fájdalmainkat, sebeinket és bűneinket is, melyeket Jézus kész átváltoztatni.

A kehely így válik az üdvösség és a Krisztusban megtalált szabadság kelyhév. Mert „teljes életet élni annyi, mint kiüríteni kelyhünket az utolsó cseppig, bízva abban, hogy az Úr megtölti azt az örök élettel” – írja Nouwen.

Jézus kiürítette életének kelyhét. A könyv címe nekünk szegezi a kérdést, mely akár az egész böjti időszakra programot adhat: „Ki tudod inni a kelyhet?”

Zoltán atya



Az Eucharisztia mindenekelőtt azért világosság, mert az Eucharisztia liturgiáját minden szentmisében megelőzi Isten Igéjének liturgiája, és a két „asztal”, tudniillik az Ige és a Kenyér asztala egységet alkot. Ez az összetartozás mutatkozik a János-evangélium eucharisztikus beszédében, melyben Jézus tanítása misztériumának alapvető bemutatásáról áttér a sajátos eucharisztikus jelleg magyarázatára: „Az én Testem valóban étel, és az én Vérem valóban ital” (Jn 6,55). Tudjuk, hogy e kijelentés a hallgatók nagy részében krízist okozott, és arra indította Pétert, hogy az apostolok és minden idők Egyháza szövivőjeként kimondja: „Uram, kihez menjünk? Az örök élet igéi nálad vannak.” (Jn 6,68.)

(Szent II. János Pál pápa: Mane nobiscum Domine apostoli levél 12.)

A MISSZIÓS KERESZT MAGYAR SZENTJE Boldog Kolesár Anna

Anna Kolesárová 1928. július 14-én született Ungvizsokán (Vysoká nad Uhom). Édesapja szigorú, de igazságos ember volt. Édesanyját korán, tizenhárom éves korában elvesztette, így ráhárult a házimunka, és gondoskodnia kellett idősebb testvéréről, Michalról is. Ungvizsoka, egy közepes nagyságú falu a nagymihályi járásban, nem messze Nagykapostól.

Anna nagyon egyszerű körülmények között élt. Rendszeresen részt vett a szentmiséken és az ájtatosságokon, örömmel járult a szentségekhez. Szombatoként kortársaival együtt imádkozták a rózsafüzért.

Érdeemes kiemelni, hogy a falu 1938-tól 1945-ig az akkori királyi Magyarországhoz tartozott. 1944-ben a Vörös Hadsereg magyar felségterületre lépett. A hadsereg első csapatának megérkezése előtt a családok többsége a házakból a pincékbe menekült. Hiteles feljegyzésekből tudjuk, hogy ezt tette Ján Kolesár családja is: az apa, Michal, a fia, és leánya, Anna. Velük volt még Ladislav Pišný a feleségével, Annával, a szomszéd Andrej Kontra és hétéves leányuk, Maria Kontrová, valamint Ján Hruška a feleségével.

1944. november 22-én a Vörös Hadsereg egy részeg katonája rátalált a folyosóról nyíló pincebejáratra – olvasható a faluból

Jézus küldetésének legmélyebb titkát tárja fel előttünk, és **meghív minket**, hogy vegyünk részt ebben a küldetésben a világ üdvösségéért.

Nagyböjti utunkon, mely a húsvéti titok ünneplése felé halad, arra emlékezünk, aki „megalázta magát, és engedelmeskedett a halálig, mégpedig a kereszthalálig” (Fil 6,2). A megtérés ezen időszakában megújítjuk hitünket, merítünk a remény „élő vizéből”, és nyitott szívvel fogadjuk Isten szeretetét, aki mindannyiunkat testvérré formál Krisztusban. Húsvét éjjelén megújítjuk keresztségi ígéreteinket, hogy a Szentlélek működésének köszönhetően új emberré szülessünk. De ezt a nagyböjti utat, akár csak a keresztény élet egész zárán-

származó Michal Potocký jezsuita visszaemlékezésében. Az apa a katonát meglátva szólt a lányának: „»Menj, adj neki valamit enni, bizonyára éhes«. A tizenhat éves Anna, aki hetek óta édesanyja fekete ruháiba öltözve járt, hogy ezzel is álcázza fiatalágát, az édesapja kérésére felment a konyhába, ahol a katona molesztálni kezdte, és tisztátalan cselekedetre akarta kényszeríteni, de ő kitépve magát karjai közül, visszafutott a pincébe. A felbőszült katona azonban utána ugrott, ráemelte puskáját, és rákiáltott. »Vagy nekem adod magad, vagy menj, és búcsúzz el a rokonaidtól!«



Ő erre így felelt: »Rendben, habár fiatal vagyok, Istennek ajánlom magam.«
»Búcsúzz el az apádtól!« – szólt rá a katona, mire Anna felkiáltott: »Apácska, Isten veled! Jézus, Mária, József!« Erre a katona beváltotta fenyegetését, és két lövéssel agyonlőtte.

A front miatt a tetemet egy csűr ajtajának a deszkáiból készült koporsóban elföldelték. Anton Lukáč ungpálóci plébános, a halotti anyakönyv megjegyzés rubrikájába ezt írta: „A háború idején egy orosz katona ölte meg. A szent tisztaság áldozata.” Annát hőstétében az Eucharisztia-ban valóságosan jelen lévő Krisztus erősítette meg. Röviddel halála előtt ugyanis meggyónt és megáldozott.

Összeállította: Szűcs Tamás



dokútját, már most a feltámadás fénye világítja be, mely irányítja mindazok érzéseit, viselkedését és döntéseit, akik Krisztust kívánják követni.

A **böjt**, az **ima** és az **alamizsna** Jézus tanítása szerint (vö. Mt 6,1-18) megtérésünk feltételei és kifejezőeszközei. A szegénység és az önmegtagadás útja (a böjt), a megsebzett emberre való odafigyelés és a róla való szeretetteljes gondoskodás (az alamizsna), és az Atyával folytatott gyermeki párbeszéd (az ima) lehetővé teszi az őszinte hit, az élő remény és a tevékeny szeretet megvalósulását.

Ferenc pápa 2021. Nagyböjti üzenetéből (Magyar Kurir)

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Érseki látogatás

A Nagyböjtöt előkészítő ünnep, az idén február 7-ére eső Húshagyó vasárnap, ezúttal különleges volt a makói hívek számára; Kocsis Fülöp, a **Hajdúdorogi Főegyházmege érsek-metropolitája** látogatta meg a közössé-

get. – Nagy öröm számunkra, hogy érsek atyát köszönhetjük a körünkben. Hetedik esztendeje, mióta itt vagyunk, szinte minden évben eljött közénk, de mindig csak hivatalos minőségben. Ez az első alkalom, hogy baráti találkozás során a családdal és a hívekkel is töltött egy kis időt. Ez rendkívül megerősítő számunkra, hisz itt elég messze vagyunk az egyházunk szívéből – tudtuk meg Bíró István parókustól és hozzátette, az egyházközség tagjait is felpezsdítette a látogatás ebben a nehéz időszakban, izgalommal készültek az eseményre.



Kocsis Fülöp a Szent Liturgián tanítást adott: *Jézus az, akit fel kell ismernünk az életünkben és a másik emberben. Arra szól a meghívásunk a földi életben, hogy jót tegyünk és az Ő arcát keressük. Böjtölésünkben az a fontos, hogy kiért, vagy miért végezzük. Ha lemondunk valamiről, az mindig Jézusért történjen, így végig a jelenlétben élhetünk.* – hangsúlyozta prédikációjában az előjáró.

Az ünnepi alkalmat a Máltai Szeretetszolgálat makói csoportjának szándékaiért ajánlották fel, akik működésük jubileumi, 30. esztendjét nyitották meg ezzel a vasárnapon.

Az érsek-metropolita a szertartást követően István atyát elkísérte másik szolgálati helyére, Gyulára is.

Szabó Anita



Hüse József: Hamvazószerda

Szürke hamvak hullnak, ó, emlékezz:
Por vagy ember s visszatérsz a porba!
Bűn sebezte lélek Istenéhez
Törve tér, a bűneit siratva ...

Pénz, siker, elismerés, dicsőség
Szertefoszlik, mint halálos álom,
Mind hiúság, vétek és kevélység,
Csendre és imára hív a templom.

Halld, halandó, szól az Úr szeretve,
Ő, ki megbocsát és hordja terhed.
Üdvös útra hív s a célhoz érve
Halhatatlan lelked újraéled!

Útja Golgotára visz, s kereszthez,
Mely az ajtó, s bűn, pokol bezárul,
Holta, gyengesége ott erőd lesz,
Sírfedél a menny felé kitérül.

(2021.02.16. Makó)



Városunkban is régre nyúló magyarázó hagyomány van az imahét- nek

Az ökumenikus nemzetközi imahét a keresztény egyházak világszerte közös imahete, amely évről évre január 18. és 25. között megtartott esemény. Városunkban is régre nyúló hagyomány van az imahétnek, melynek keretében egy héten át más-más felekezet templomában vagy imatermében gyűlnek össze a hívek, hogy a keresztények egységéért imádkozzanak. Az idei rendhagyó esztendőben – a koronavírus terjedését megelőzendő – ezúttal mindenki csak a saját felekezetének istentiszteletén vett részt. Köszönet egyházközségeink, a Baptista, a Református, a Görögkatolikus és Római Katolikus közösségek vezetőinek, hogy erősítve a felekezetek közötti párbeszédet és a keresztények egységét, évről évre megszervezik az imaalkalmakat, valamint a Makói Városi Televízió, hogy közvetítették azokat.

Farkas Éva Erzsébet



Íme, por és hamu vagyunk...

Hüse József atya **Hamvazószerda**
című versének értelmezése

Elszürkült világban élünk, és ebben az amúgy is kopár-sivár téli tájban minden megszürkül, színtelenné válik. A Covid-járvány kapcsolatainkat is elszürkítette, élettelessé tette. Minden szürke, azaz jelentéktelen... Szürke, hiszen nincs benne élet, hiányoznak a színek. A szürke leggyakrabban talán a porral asszociálódik.

Általában negatív érzéseket kapcsolunk ehhez a színhez mindaddig, amíg valami értéket nem kap – például egy állat tulajdonságaival azonosítjuk: így létezik galambszürke, egér-, delfin-, pisztráng-, nyúl- vagy éppen bagolyszürke. Már is van színe – hiszen járul hozzá valamiféle érzés, emberi kapcsolat.

És ott van még a hamuszürke is. Ez a szín szerepel Józsi atya versében felütésként. Az első sor alliteráló szavai után a hamvazószerda szertartásszövegének parafrázisát látjuk: „Emlékezz ember, hogy porból vagy és visszatérsz a porba!”

A második versszak negatív festéssel indul: a mai modern ember sikerességi mutatóit veszi számba: „pénz, siker, elismerés, dicsőség”. Gondolatilag ezek a 3. sorban megjelenő *hiúsággal*, a *vétekekkel* és a *kevélységgel* azonosítódnak... a hasonlat azonban feloldja a bűnök feszültségét: a szertefoszlott *halálos álom* helyett *imára hív a templom*.

A harmadik versszak a tetőpont: a legdidaktikusabb szakasz. Megszóltással indul és megtérésre szólít



fel. Három lépésen keresztül kínálja a Mindenható a kegyelmeit (*megbocsát, hordja terhed, üdvös útra hív*), majd feltámaszt az utolsó napon. „A célhoz érve / Halhatatlan lelked újraéled!” (H.J.) Az idézett sorok Reményik Sándor *Kegyelem* című versét idézik számomra: „Akkor – magától – éled a remény. (...) Ez a magától: ez a kegyelem.” (R.S.)

A feltámadáshoz pedig a Golgota keresztje az egyetlen eszköz: a bűnbánat, azaz a nagybőjt első napján saját halálunkon túl Krisztus haláláról is megemlékezünk: ellentétben keresztül kalauzol bennünket a vers – Krisztus halálából nyerünk erőt, s így az örökké tartó halál helyett az örök életben részesülhetünk. A záró sorok *Gárdonyi Géza Útra-készülés* című versére emlékeztetnek: „egy ajtó bezárul itt-lenn a földön, / s egy ajtó kinyílik ott-fenn az égen...”

A versforma a téma komolyságát hangsúlyozza: a keresztrímes, időmértékes verselésű trocheusi tízes jelzi, hogy a mondanivaló lényeges. Az egész nagybőjtben a húsvéti feltámadás felé tekintünk – ebben tükröződik egész keresztény hitvallásunk: Jézus feltámadt a harmadik napon azért, hogy megváltson bennünket és az örök életben részesülhessünk.

Mészáros Ildikó



IMAHÉT 2021

HÁLAADÁS

JELENLÉT

KÜLDETÉS

A megtérés

A „megtérés” kifejezés az Ószövetségben is megtalálható. Mint ismeretes, az ószövetségi Szentírás javarészt héber nyelven íródott, és a héber „súb” szót fordítják megtérésnek. Értelmezhető ez megfordulásnak, visszatérésnek is, mint pl. amikor valaki észreveszi útközben, hogy rossz irányba halad, ezért visszafordul, útirányt változtat. Az Újszövetségben pedig - mely eredetileg görögül íródott - a „metanoia” szóval fordították le az idézett héber kifejezést. Átvitt értelemben az embernek életútja folyamán megváltozik az önmagáról alkotott véleménye, gondolkodásmódja. Ennek következtében irányt változtat, azaz új életet kezd.

Miben változik meg az ember gondolkodásmódja? Pl. megtérése előtt azt gondolja magáról valaki, hogy ő egy őszinte, becsületes ember. Megtérése után - sőt szinte azzal egyidőben - rádöbben hazugságaira, önbecsapására. Vagy pl. az hittem magamról eddig, hogy alapvetően „jó ember” vagyok. A megtérés azonban kijózanít: rádöbbenek, önzésemre, akaratomra és tisztességtelenségeimre. Azt is gondolhattam magamról, hogy megértő és segítőkész vagyok, aki bizalmat ébreszt másokban, pedig csupán mások elismerését és saját népszerűségemet keresem, miközben számos esetben megbántottam másokat

Ha megtértem, fordulatot vesz a gondolkodásom: amit eddig szerettem, ami fontos volt számomra, azt most semmi be veszem, amit pedig eddig nem tartottam fontosnak, az hirtelen felértékelődik a szememben. Pl. nem szerettem ré-

gebben olvasni a Szentírást vagy nem szerettem imádkozni Most viszont éhezem és szomjazom az Isten szavát és alig várom, hogy elmélyedjek az Isten önfeléd imáadásában Megváltoznak a dolgokhoz, tárgyakhoz való viszonyom is. Amit korábban mindenáron megakartam szerezni, már elvesztették jelentőségüket.

Az Újszövetség fényében a megtérés jóval többet jelent, mint az Isten törvényeihez való visszatérés vagy általában az igazságosság és a szeretet gyakorlása. A megtérés kizárólag Krisztus által történhet meg, melynek helye a Golgota. Az embernek Krisztus keresztre előtt kell bűnbánatot tartania, elismerve azt, hogy az én bűneim miatt is meghalt. Az ember megtérése során Istennel egy személyes kapcsolatba kerül általa, hogy elfogadja Istentől Krisztus által a bűnbocsánatot és az ő végtelen, ingyenes szeretetét.

Amikor megtérünk nem csak az Istenhez fordulunk oda, hanem az emberekhez is. A gyűlöletet felváltja a szeretet, a neheztelést az elfogadás, a rossz indulatokat a belső béke. És megtérünk önmagunkhoz is. Átéljük azt, hogy bocsánatot nyertünk, meggyógyultunk, belső szabadságot tapasztalunk meg, és Isten vezetése alá kerül az életünk. Lehet, hogy sok lehetőséget elszalasztottunk, eltékoztunk, de a legfontosabb az, hogy újra megtaláljuk azt, aki a szabadítónk és aki üdvösséget ad: az Isten Fiát, Jézus Krisztust.



Hüse József atya



Adventi lelki nap 2020.

Immár több, mint 20 éves hagyománnyá nőtte ki magát a Házaspár Hétvége Dél-alföldi Régiójában a makói adventi lelki nap. Már augusztusban elkezdjük a készülődést, tervezést, de mint 2020-ban mindent, így a

lelki napot is át kellett terveznünk. Nagy vágy volt a szívünkben, hogy végre találkozassunk egymással, lelkileg felkészüljünk, elcsendesüljünk az ünnepre. Novemberben a felelősök fóruma után értékelve a járványügyi helyzetet, úgy gondoltuk, élünk az új lehetőséggel és a ZOOM internetes alkalmazás segítségével hívjuk össze a találkozni vágyó házaspárokat egy biztonságos és szeretetteljes együttlétre. Gyorsan haladtak az események, a következő hétre már megvolt az alkalmazás, amit külön köszönünk Noé Zoli és Gabinak. Új tartományfelelőseink, Veszelka Laci és Gabi is igent mondtak felkérésünkre, hogy a bevezetőjünkkel közösségünk jobban megismerhesse őket. Nagy meglepetés és öröm volt számunkra, hogy Hiticas Valentin Macedon atyát kérték fel maguk mellé, hogy együtt elmélkedhessünk az ajándék csodájáról.

Nagy izgalommal vártuk a ZOOM felületen való találkozást. Sikerül-e mindenkinek csatlakozni, mernek-e a párok érzéseikről online alkalmazásban is beszélni? A nagy napra kértük Kovács Attilát és Beát, az országos felelős team házaspárt, ha tehetik, csatlakozzanak hozzánk, és mutassák be az új tartományfelelőseinket. Nagy hála és öröm van a szívünkben, hogy

ők is igent mondtak. Az izgatottság mellett minden szépen kialakult a többször módosított találkozás napjára. Nagyon örültünk, hogy a régebb óta házaspár is részt tudtak venni a találkozón, kis segítséggel, de ügyesen boldogultak a technika adta kihívásokkal. Jól láttuk és hallhattuk egymást, mind a 29 helyszínről, több mint 60-an!

A bevezetőt tartó pár az ajándékozás csodájára hívott meg bennünket. Milyen fontos a cél! Merjünk Istenre figyelni, mint a három király. Az ajándékozásnál adunk és kapunk is, és a csomagolásnál is oda kell tennünk magunkat. A saját életükből hozott példákkal megismerhettük az ajándékozás mibenlétét, fontosságát. Feladatot is kaptunk: Milyen érzéseim vannak az ajándékozással kapcsolatban? Az ajándék azt jelenti, a másik szeret, és fontos vagyok neki, és az együtt töltött minőségi idő örömet okoz. Minden ajándék egy döntés, döntés a szeretet mellett. A dialóguskérdésben visszaemlékeztünk, hogy melyik adott vagy kapott ajándékomra emlékszem szívesen, és ez miért volt különleges számomra.

Nagy csoda volt számunkra a kiscsoportos beszélgetés. A kiscsoporton belül őszintén megosztottuk egymással, hogy ki mit kapott a közösségtől, és mi mit adtunk a közösségnek. A délutáni találkozást a gyöngyfűzés zárta.

Hála a bevezetőért Veszelka Laci és Gabinak, valamint Mace atyának, hogy mély, alázatos életélményüket megosztották velünk, és az ajándék lényegére irányították figyelmünket.

Szűcs János és Angelika





MAKÓI PÁSZKA - GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA



Isten a polcról

Mikor szükségem volt Istenre, ott volt. Amikor kértem tőle valamit, segített nekem, persze néha nem azt csinálja, amit kérek, de biztosan megvan az oka...

Az imádság leginkább csak az életem nehéz pillanataiban van jelen, amikor a dolgok összezavarodnak körülöttem. Az imádság nem életmód, nem mindennapi élmény, nem az Istennel való közösség eszköze.

A nagyböjt jó időszak lenne arra, hogy ne csak a nehézségekben jusson eszembe Istenem, mert így csupán használati tárgyként bánok Vele. Akkor veszem le a polcról, mikor szükségem van Rá. Megkérem, hogy végezze el a házimunkát, majd ismét visszateszem a polcra. Kérek, de nincs kedvem adni Neki semmit. Ez azonban nem kapcsolat. Nem lehetséges, hogy a kettő közül mindig az egyik ad, mert az csupán kizsákmányolása a másiknak.

Az előttünk álló időszakban a böjt és imádság jó lehetőséget kínál arra, hogy Istenem az életem részév váljon. Az Atya apámmá, Krisztus testvéremmé, barátommá. Beszélgethetek vele, mindent együtt tehetünk, meghívhatom a hétköznapiakba, a kellemes és kellemetlen helyzetekbe, Ő szívesen csatlakozna hozzám!

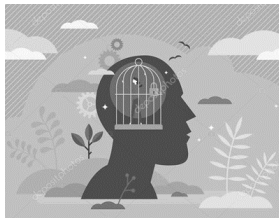


Böjt, kiút a börtönből

A nagyböjt időszaka egy páratlan lehetőség az elcsendesedésre, a lelassulásra és a szemlélődésre. Utóbbi szükséges a leginkább ahhoz, hogy egy lépés távolságot véve az életünktől az új perspektívának köszönhetően összefüggéseket fedezzünk fel.

Az idő folyamatában egyfajta „flow” (áramlás) élményt élünk át, amiben sodródunk a társadalomban betöltött szerepünk feladataival és a minket ért ingerekre adott válaszokkal. Környezetünk szerepvisselkedése szinte megírt játszmák szerint halad a maga útján és nem történik más, mint újragyártjuk az emberi gyarlóságok egymást sebző tetteit. Egyfajta börtöne ez a bűn által megtört világ szenvedéstörténetének.

A keresztkedéskor leszálló Szentlélek azonban Isten fiát, Jézus Krisztust a pusztába viszi 40 napra, ahol kísértésein győzedelmeskedve vadállatokkal volt együtt és angyalok szolgáltak neki. (A kivá-



Belvárosi nagyböjti alkalmak

Nagyböjt péntekjein **keresztutat** járunk: felidézük a szenvedéstörténet állomásait és erőt merítünk abból, hogy Jézus mindezt értünk vállalta. **Időpontja: 17:15.** (utána Szentmise).

Márc. 19. Szent József ünnepe – *Nagyapák, édesapák köszöntése és megáldása az este 6 órai szentmisében.*

Márc. 20. – Nagyböjti lelki nap

Vendégünk: Baranyi Károly gör.kat. diakónus

15:00. Lelkigyakorlatos beszéd 1. 16:00. Szentségimádás – gyóntatás 18:00. Szentmise – lelkigyakorlatos beszéd 2.

Márc. 21. 9:00. Lelkigyakorlatos beszéd 3.

Virágvasárnap – Márc. 28. **Jézus dicsőséges jeruzsálemi bevonulására emlékezünk** 9:00. Passió

Szent Három Nap – *Az egyházi év szíve*

reggelente 8:00-tól *Jeremiás siralmi* – énekes ima.

Nagycsütörtök – Ápr. 1. **Az utolsó vacsora emlékezete, Jézus szolgáló, lehajló és önmagát ajándékozó szeretetének ünneplése.**

18:00. Esti liturgia: az *Oltáriszentség alapítása* – lábmosás szertartá-

Az igaz ima ott kezdődik, mikor a kéréseink elnémulnak, mikor már nincs mit mondanunk, mikor már csak azért vagyok Vele, mert Ő kell nekem, Istenem. Ekkor tör elő minden áldás forrása, mert minden alkalommal, mikor feladom, mikor már mindent elmondtam, átgondoltam, amikor a kezébe teszem, Ő átveszi az életem... Üres kezű koldusként állok előtte és Ő erényekkel, ajándékokkal, kegyelemmel ruház fel.

Méghogy Istenem ne tudná, mire van szükségem!? Hát én ne tudnám, hogy mit akarnak, mi a jó a gyermekeimnek!? Még ha én nem is tudnám, oly gyakran mellé is lőnék, Ő nem! Hogyan akarom én akkor megmondani Istenemnek, hogy mit tegyen!?

Jobb, ha egyszerűen csak így fordulunk Istenünkhöz: Uram, Jézus Krisztus, könyörülj rajtam! Ő majd tudja, mire és hogyan van szükségem. Persze nem mindig úgy kapom, ahogyan azt magam terveztem, ahogyan arra én vágytam, legyünk óvatosak, jobban tudja Atyánk, hogy mire van szükségünk, mint ahogy a szülő is jobban láthatja az élet buktatóit, mint a gyermek! Bátorság! Bízz abban, aki felülmúl téged és törődik veled! Ő nem a polc dísze, hanem életed része akar lenni!

Biró István



lasztott nép 40 évig bolyongott a pusztában, amíg elértek Kánaán földjére.) A vadállatok békés jelenléte a pusztában és az angyalok szolgálata a menyország előképe.

Általa megtörték a börtön rácsai és elérkezett Isten országa a földre. „Mert az Isten országa közöttetek van.” (Lk 17-21b) A tapasztalat azonban úgy tűnhet, rácsfol Isten Igéjére. Ki kell vonulni a pusztába, letenni a pótcselekvéseinket, letenni a tudatmódosító szereket, megtörni a szenvedélyeinket, lemondani mindarról, ami rabságban tart bennünket és akkor ráébredünk, hogy a lelkünk mélyén élő „vadállatok” megszelídíthetők. Észreveszünk, hogy rengeteg „angyal” él körülöttünk, akik szeretettel szolgálnak másokat és számtalan jóval ajándékozzák meg a környezetüket. Valójában a börtön ajtajai nyitva állnak, de ezt nem vesszük észre, ha a ketrec háta felé fordulunk és nincs bátorságunk elhagyni „otthonunkat”.

sa, oltárfosztás, virrasztás A harangok elnémulnak.

Nagypéntek – Ápr. 2. **Jézus Krisztus szenvedése, kereszthalála, Jézus szeretetből fakadó életáldozatának ünneplése** – szigorú böjti nap.

15:00. Keresztút a Kálvárián 18:00. Esti liturgia, majd *virrasztás a szent sírnál*

Nagyszombat – Ápr. 3. **Jézus sírban nyugvásának napja** – a „*nagy csend*”, a *kongó üresség, a figyelmes várakozás ideje*

Szent sír látogatás – egész napos lehetőség betérni a templomba.

20:00. **Húsvéti vigília** (feltámadási liturgia): az Egyház egy nagy virrasztás keretében, jelképek segítségével ünnepli Jézus Krisztus föltámadását. A négy szimbólum négy részre osztja a szertartást: a fény, a Szentírás, a víz, a Kenyér. A végén feltámadási körmenet.

Húsvétvasárnap – Ápr. 4. **Jézus föltámadása**

9:00. **Ünnepi szentmise**, a végén ételszentelés

Mise után tojáskeresés a templomkertben. Jóságlistából sült kalács elfogyasztása.

Húsvéthétfő – Ápr. 5. 9:00. Ünnepi Szentmise – locsolkodás

Alternatív böjt a kapcsolatainkért és a házasságunkért

Kezdődik a nagyböjt időszaka, ilyenkor a katolikusok általában elkezdnek azon gondolkodni, miről mondjanak le 40 napon keresztül. Egyik volt kollegám is, habár ő nem is vallásos, de ilyenkor hetekig nem evett csokit. Nekem most talán a telefont kellene visszafokoznom, és az okosságától eltekintve csak a régi mobilokhoz hasonlóan használnom; túl sokat keresem fel ugyanis az internetes hírportálokat, közösségi oldalt.

Ez is egyfajta elcsendesedés, és egy ehhez kapcsolódó lehetőségéről szeretnék még írni. Rohanunk, mindig van tenni való; szerető figyelem jó, ha a szűk családra és a szoros barátainkra jut. Lehetne ez az időszak a kinyílásé is, amikor az **időmet áldozom** más emberekre. Fel lehet hívni egy-egy távolabbi rokont. Online videochatelni egy régi-régi baráttal, aki azt hiszi, már biztos soha nem gondolunk rá. Vagy mikor épp az utcán összefutunk egy közelben lakó nénivel, akkor megkérdezni, hogy van mostanság. Úgy tudom, sokan magányosak. Nehezen veszi rá magát az ember, hogy pont az idejét adja valakinek, aki csak panaszkodik, de Jézus úgy tanította, hogy Őt vigasztaljuk a szenvedő emberekben.

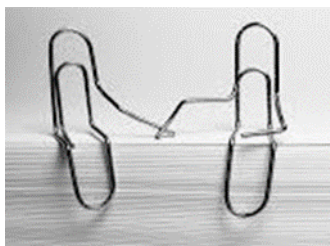
Különösen meg lehet valósítani a másikra figyelést otthon, a családjában. Nem kell minden este szólnia a televíziónak (főleg nem egész nap!), a fontos hírekről úgyis értesülni fogunk. Ha félre tudjuk tenni a telefont is a munkából hazaérve,

akkor igazán teret nyer a házasság szentségén, a család szereteteli intimitásán keresztül Isten. A télvégi-koravasszi időjárás még igényli, hogy befűtsük a házat; lobbantsuk fel a legfontosabb emberi kapcsolatunkban is a tüzet!

Most már nagyon sok segítség elérhető ehhez. Általános dolog, hogy a kapcsolatok ellaposodjanak, és nem jut eszünkbe mást kérdezni a kedvesünktől, mint hogy hogyan telt a napja, vagy mit tervez holnapra. Egy ilyen beszélgetésbe is persze bele lehet merülni, de ha megakadunk, akkor könyvekbe, kiadványokba lapozva, vagy az életen, pszichológián gondolkozva nagyon sok régi-új témát találhatunk. Gyermekkorunk felidézése, fiatalkori álmaink és elképzeléseink, elért sikereink és kudaraink, a jövő; vagy például egy-egy szent ember elmékedése is olyan kérdéseket kínál, amiben el lehet merülni. Ha a böjt által elcsendesítjük az agyunk kattogását, akkor fel tudjuk fedezni a párukban lakozó gazdagságot, és gyermekeinkre is rácsodálkozhatunk. A beszélgetésen kívül remek lehetőség a társsajáték, a séta, vagy alkothatunk valami kreatív, például az ollót, papírt, ragasztót a kezünkbe fogva.

Minden embernek természetesen szüksége van többkevesebb „én-időre” is, ettől hosszú távon nem szabad megfosztanunk magunkat, mert kimerülünk, kiégünk. De az is igaz, hogy ha az ember csak önmagának él, akkor a legfontosabb dologtól, a legnagyobb boldogságtól fosztja meg magát: **szeretni, és szeretve lenni.**

Baranyi-Bozi Szilvia



Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Az áldás szövege:

Áldjon Isten minden jóval téged
Hajnalodban madárhanggal jöjjön hozzád,
ébredésedben friss erővel,/s az új nap kitáruló,
szép reményével/
töltse be szívedet.
Áldjon Isten minden jóval téged/
néhány útra indító kedves szóval jöjjön hozzád,
Döntéseidben bátorsággal,/s napi munkádban
a tevékeny szeretet örömeivel/
töltse be szívedet.
Áldjon Isten minden jóval téged/
fáradtságodban felüdítő pillanatokkal jöjjön hozzád,
találkozásaidban nyitottsággal,/s mikor hazaérsz családod körébe,
az otthonosság békéjével töltse be szívedet.
Áldjon Isten minden jóval téged/
hétköznapi, apró jelekben jöjjön hozzád,
lelkésítő igaz szavakban,
s megújuló, erős reménységgel/
töltse be szívedet.

... hogy jól érezzük egymást!

Szerelmes kalandtúra 2021. febr. 13.

Több állomásos séta meglepetésekkel
Makó belvárosában pároknak
Indulás a Szent István templomból
14-15 óra között

A séta kb. 1-1,5 órát vesz igénybe.

jelentkezés: pasztoralis.hu
vagy
Szűcsné Angelika: 06-20/823 0094
Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helyi Társaság
Ményház CsaládKözPontja és Szent István Király Plébánia, Makó-Debrecen

CsaládKözPont

Szerelmes Kalandtúra Makón

A makói Házashétvége Közössége, mindig rendhagyó módon készül a házasság hete program sorozatra. Szentmisével és szentségimádással indítjuk a hetet, és előadások színesítik a párok elmélyülését. A pandémia miatt nem sok közösségi találkozásokra volt most lehetőségünk, ellenben nagyon sok előadást lehetett találni az online világban.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helyi Társaság CsaládKözPontja, egy különleges ötlettel állt elő, amire mi örömmel rávetettük magunkat. Egy több állomásos Szerelmes Kalandtúrát állítottak elénk, rejtvényekkel, a házasságunkra, kapcsolatainkra vonatkozó kérdésekkel. Nagy izgalom fogott el bennünket, hogy kis városunkba megvalósíthatjuk. Megkezdődött a szervezés, és napról napra több pár jelentkezett, és elérkezett a várva várt nap. A napsütéses hideg időben elindultak a párok a templomból ahol kézbe vehették a borítékokat. A következő helyszín megfajtése után, az útra egy témát kaptak a párok, amit átbeszélve sétáltak. Az utolsó előtti állomás, már újra a templomba volt. A borítékban áldást találhattak a párok. A templomban halk zene szólt, és elcsendesedve az Úr ölében, megáldották egymást a párok. Majd hálát adva életükre, indultak az utolsó állomásra, ahol forró meglepetésként forralt bor, és tea várta a megfáradt „hétpróbás” párokat. Ajándékként a bögrét is magukkal vihették, hogy emlékezzenek erre a csodálatos délutánra, ahol minőségi időt tölthettek együtt. Csodálatos érzés volt, látni, a különböző korosztályból érkező, csillogó szemű párokat. Felejthetetlen érzés volt számunkra is, amit szívünk egy kis zugában örökre megőrzünk.

Szűcs János és Angelika





Varga László 1956-ban született Tapolcán. Tanulmányait a szegedi szemináriumban, majd a budapesti Központi Szemináriumban végezte. 1982-ben szentelték pappá Tapolcán a veszprémi egyházmegye szolgálatára. 1982-től 1987-ig Várpalotán volt káplán, majd 1993-ig Somogyásmonban plébános. 1993-ban az egyházmegye átstrukturizálását követően az újonnan létrehozott kaposvári egyházmegye papja lett, és a kaposvári Szent Imre templom plébánosává nevezték ki. E mellett 2009-től a püspöki hivatal irodaigazgatója, 2013-tól az egyházmegye általános helynöke volt. Ferenc pápa 2017-ben nevezte ki kaposvári püspökké.

Beszélgetés Varga László püspökkel (6. rész)

Amikor a csendes szentségimádást elkezdtem, utána semmilyen karizmatikus dologra nem mentem el, mondhatjuk, hogy remeteségben voltam. És most visszatekintve ez mentett meg, amikor jött a rendszerváltás. Ha engem az egy városban ér, biztos, hogy elkaptam volna a gép-szíj. A faluba eljöttek, de én nem mentem sehova. Döbbenetes, hogy most is mindent előkészít, nekem csak meg kell különböztetnem, hogy Tőle jön, vagy valaki mástól. És ha igen, akkor rábólintok, és megyünk.



Hogyan tudja megkülönböztetni, hogy az „ötletek” Jézustól vagy a gonosztól valók?

Csendben. Ha bizonytalan vagyok, akkor másokat is megkérdezek, akik ugyanezen az úton járnak. Így fogadtam be Jóskát. Már ment a csendes szentségimádás, a második csendes nap után kaptam egy levelet Jóskától, egy béna barátomtól. És nekem nem esett le, hogy be kell őt fogadnom, pedig ezt már korábban Rómában is megkaptam a karizmatikus konferencián, hogy osszam meg az életem a szegényekkel. Én állandóan Ipolytölgyesre akartam menni, így kerültem Somogyásmonba... Miután elkerültem Várpalotáról, ő egyedül maradt, és kérte, hogy szerezzek neki helyet egy szociális otthonban. Eszembe nem jutott, hogy befogadjam, pedig annyira kézen-

fekvő volt. Miután mindent elintéztem neki, hazamentem, letérdeltem, és csak azt hallottam: „Miért nem fogadod be?” – egyből elkezdtem örülni és félni. Tudtam, hogy Jézus az, általában ezt a két érzést váltják ki belőlem az ötletei. Nagyon örülök, és elkezdek félni, hogy ez örökség. Ebben az esetben könnyű dolgom volt, mert engedelmességet fogadtam, így elmentem a püspökhöz, és elhatároztam, hogy ha azt mondja igen, akkor befogadom, ha azt, hogy nem, akkor semmi közöm hozzá. Elmondtam mindent Szendi József püspöknek azzal a bizonyossággal, hogy kihajít az ötletemmel a püspökségről. Ekkor kértem egyébként engedélyt a szentségimádásra is, és hogy befogadhassam Jóskát, és másokat is a plébániára. Ő felállt, odajött, és azt mondta: „Ez a jövő egyháza, mindenben támogatlak”, és átölelt, pedig mindig fel akart függeszteni. Így kezdődött.

Mióta püspök vagyok, azóta is ugyanez a helyzet: a legfontosabb idő, amikor ketten vagyunk, enélkül nem bírnám; így meg egészen vidáman megy, pedig sokkal nehezebb, mint korábban volt. De ez az egész nem az enyém, az egyházmegye sem az enyém, az egyház sem, az emberek sem, ez mind az Övé. Nekem csak meg kell találnom a helyemet, hogy jól álljak hozzá.

Kispap koromban voltam kisegítő díszletes a Thália Színházban, abból éltem, mert engem minden évben kirúgtak. (Aztán visszavettek, olyan is volt, hogy én hagytam ott, majd visszamentem.) Tehát ott tanultam meg, hogy hogyan kell jól hozzányúlni valamihez. Emlékszem, hogy egy óriási oszlopot kellett bevinni kettőnknek, ami ránézésre lehetetlen feladat volt, de megmutatták, hogyan kell megfogni, éppen csak egy kicsit megbillenteni, és valóban be lehetett vinni. Azóta már tudom, hogy az egyházhoz is így kell nyúlni, nem kell megszakadni. Ha jó szögben, jó helyen állsz, akkor nem lehet gond, mert Jézus tartja a másik oldalon. Nem én nyomom, viszem, én csak asszisztálok. (Folytatjuk!)

Ház Gergely – Tóth Lujza (Vigília 2019/11. szám)



Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Egy **évkezdés** mindig különleges, hisz még „pihenjük” az elmúlt időt és gyűjtjük erőnket, ötleteinket az előttünk álló 365 naphoz. Ez a 2020-as rendkívüli évet elhagyva még hangsúlyosabb. Visszatekintve azért elmondhatjuk, hogy a makói Máltaiak helyt álltak, segítettek jelmondatuk szerint, mely: „A hit védelme és a szegények szolgálata”. A 2020-as évről azért elmondhatjuk, hogy alkalmazkodva a kialakult helyzethez és igyekeztünk minél többet és jól végezni karitatív tevékenységünket a nehézségek ellenére is. Úgy gondoljuk, hogy ez sikerült is, hisz 4 hónapon át napi 50 adag ebédet osztottunk, tartós élelmiszert, magyarok kenyérének lisztjét és némi program is összejött a gyerekeknek. A makói csoport által kiosztott érték számszerűsítve megközelítette a 14.000.000 Forintot. Ezért köszönet a magánszemélyek, a régióközpont mellett a Givaudannak és a konyhájuk szakácsainak. Reméljük az újesztendőben, mikor megünnepeljük, hogy Katona atya támogatásával megalakult 1991-ben a makói Málta Csoport, szintén sok embernek tudunk majd segíteni, hisz: „Szegények mindig lesznek, de a szeretet nem fogyhat el”.

Januári programok:

Az év megtervezésének kezdete, mely alkalmazkodik az újra-

tervezés Életapplikációjához.

A Szent János téri „Máltai harangláb” újra állításának megindítása, melyhez adományt gyűjtünk. Info vonal: 30/742-51-42.

Februári programok:

„A hit védelme...”: Máltai mise a Szeretetszolgálat 32. éves megalakulásának és a makói csoport 30 évének megköszönésére, emlékezve a tagokra, önkéntesekre élőkre és elhunytakra. A görögkatolikus templomban a Szentmisén Kocsis Fülöp érsek atya is ott volt, mely még szebbé tette az évkezdetet. Köszönet érte Bíró Istvánnak és a szép sorokért Szabó Anitának. Máltai Ház szentelése ebben az évben sem maradhatott ki – a járványügyi helyzet betartása mellett Farsang utolsó napján.

„...és a szegények szolgálata”: Tartós élelmiszercsomagok, valamint a „szokásos” ruha mellett, a makói és kistérségi rászorulóknak, közösségeknek nagyobb mennyiségű Fornetti adományt tudtunk szétosztani.



Kómár Máttyás csoportvezető





2020. év végi statisztika:

Keresztelés: 34 fő (21 fiú, 13 leány). Felnőtt nem volt.

Elsőáldozó: 13 gyermek. Felnőtt nem volt.

Esküvő: 4 pár (ebből kettő házasságrendezés)

Temetés: belvárosi lakos 27 fő, újvárosi lakos 11 fő.

Ezúton is köszönöm a plébánia munkatársainak, a csoportvezetőknek, valamint az önkénteseknek az Úr makói szőlőjében végzett egész éves munkáját, kitartó szolgálatát, segítségét!

Január 17-én kezdődött a **keresztények egységéért tartandó egyetemes imahét**, melybe a makói egyházak a járványhelyzethez igazodva kapcsolódtak be. Ezért azt kértük a testvérektől, hogy ki-ki saját egyházközségének, gyülekezetének templomában vegyen részt az adott nap istentiszteleti alkalmán.

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, február 2-án, a hagyományoknak megfelelően a Kálvária kápolnában mutatunk be szentmisét.

E nap egyben a **szerzetesi hivatások világnapja** volt. Imádkozunk az Istennek szentelt életű személyekért és újabb szerzetesi hivatásokért!

Február 7-én kezdődött a **Házasság hete** országos programsorozata, melybe a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökségével karöltve plébániánk idén is bekapcsolódott. 8-án, hétfőn az este 6 órai szentmisét a kis kápolnában a házasságért ajánlottuk fel, majd utána ők vezették a szentségimádást. 13-án, szombaton pedig „Szerelmes kalandtúra” címmel játékos városi sétára invitáltuk a párokat. Köszönjük segítségét mindazoknak, akik a Házasság hete makói programjának lebonyolításában segítséget nyújtottak!

Február 11-én volt a **Betegek világnapja**.

A héten volt **Hamvazószerda**, a Szent 40 nap kezdete. A nagyböjti időszak kiemelt készületi idő: a megtérés, a felebaráti szeretet és az imádságban való elmélyedés lehetőségét adja. Azen 17 órakor énekes imádságot, taizéi imaórát tartottunk a kis kápolnában.

Hamvazószerdától **napi gondolatokat** fogunk közreadni a plébánia facebook oldalán. Kísérjük figyelemmel! A szövegekkel kapcsolatos kérdéseikkel, felmerülő gondolataikkal bátran keressék a lelkipásztort.

Csala Attila testvérünk temetése február 17-én, szerdán 10 órakor volt a katolikus temetőben. Imádkozunk érte!

Nagyböjt péntekjein a **keresztutat** Belvároson 17.15-től imádkozzuk. Előtte fél órával szentségimádás.

A gyerekeket nagyböjt folyamán a **jóságlistát gyűjtésére** hívjuk. Minden jócselekedet egy kanál liszt. Vasárnaponként a 9 órai mise előtt elhelyezhető a gyűjtőedényben az oltár előtt.

2021 tavaszán **bérmálást** tervezünk templomunkban. A 18 év alattiaktól szülői hozzájárulást kérünk. Bérmázó csak római katolikus, megbérmált személy lehet.

Azok a jegyepárok, akik idén **házasságot szeretnének kötni**, február végéig jelezzék szándékukat a plébánián!

A vírushelyzet miatt **Újváros** továbbra is a **TEMLOMBAN** tartjuk a szentmiséket.

Továbbra is **imádkozunk** beteg testvéreinkért és az egészségügyben szakadatlanul helytállókért!



ANYAKÖNYVI HÍREK

Kereszteltek 2020. Nagyböjt óta: Mágori Rajmund, Berkics Marcell, Cseh Mihály Ambrus, Antal Olivér Csaba, Vancsó Vince, Halász Martin, Tombor Attila Noel, Tombor Kevin Márkó, Tombor Alex Patrik, Szabó Petra, Juhász Lilla Eleonóra, Héjjas Csongor, Szabó Marcell, Mihály András, Kiss Sándor Zalán, Kovács Alina Letícia, Papp Nóra Lili, Papp Gréta Melinda, Matuszka Mátyás, Kallós Dóra, Balog Alex Gusztáv, Csizmadia Lilla, Gyöngyösi Eliot Milán, Mágori Dániel, Németh Lia, Sonkovics Zoé, Fábrián Zoé, Ács Vencel, Molnár Hajnalika, Molnár Kira Szandra, Molnár Kevin Gyula, Farkas Anna Karolina

Házasságkötések 2020. Nagyböjt óta: Zsíros Gergő György- Takács Vivien, Gruber Richárd- Soós Enikő, Sarnyai Róbert Tamás- Törös Beáta, Nagy Endre- Baranyi Melinda Ilona

Elhunytak 2020. Nagyböjt óta: Sarnyai Etelka, Vitéz Tari József Lászlóné Szabó Ilona, Vernyik István, Kádár Sándorné Horváth Anna, Bánhalmi Ferencné Sallai Magdolna, Csávás Ferencné Rác Mária, Berger Dora Rebecca Anna, Borka Mihály, Vajda Ilona Katalin, Simon Sándor József, Barabás Zoltánné Kiss Anna Mária, Kónya Jánosné Diós Irén, H. Kovács Imréné Szkiva Hilda Mária, Erdei Rozália Borka Rozália, Bajnóczi István, Kotormán Jánosné Schmidt Margit, Dudás József, Dávid Imréné Kállai Ilona, Fazekas Sándor, Szabó Ferencné Ratkai Piroska, Gilinger András László, Szekeres Mihályné Czene Matild Etelka, Joó Lajos Antal, Kovács Józsefné Horváth Erzsébet, Gruber Pál, Papné Rátz Irén, Sándor András, Binecz Sándorné Óvári Zsuzsanna Mária, Tormási Györgyné Farkas Erzsébet, Tamás János, Lőcsei Ferencné Hancsák Katalin, Rieger Mihály, Hári Sándorné Verók Viktória, Dégi József Jánosné Péli Zsuzsanna Anna, Trényi Margit, Dudás Józsefné Varga Rozália Julianna, Dr. Berger Ladislaus Tiberius, Cseh Antal, Fodor Etelka, Ferencsik Józsefné Orosz Ilona, Császár Istvánné Papp Mária, Dömösi Ferencné Csorba Viktória

GÖRÖGKATOLIKUS

LITURGIKUS REND

NAGYBÖJT SZERDÁIN

18.00 órától Előszenteltek Liturgiája

NAGYBÖJT VASÁRNAPJAIN

7.30 órától Reggeli Istentisztelet

8.30 órától Szent Liturgia

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános

Szerkesztés és tördelés:

Szűcs Tamás

Fotó: Gilicze Tamás, Majoros Márton, Mészáros Ildikó, Szabó Anita

A szerkesztőség címe:

Szent István Király

Plébánia

6900 Makó,

Szt. István tér 22/a

www.makobelvaros.hu

plebania.makobelvaros

@gmail.com

Tel.: 06-20/464-2637